

דעת קודש

של גדולי החסידות ומממשיכי דרך הבעש"ט בענין תיקוני עירובין בעיירות מאז ומקדם

אגרות קודש מהאדמו"ר המהרש"ב מליבאוויטש נ"ע דף תל"ח

זל"ק: מידידינו הר"מ והרש"ל בטח קבלת ידיעה פרטיות מהאסיפה
דווארשא. הרש"ל הי' בד"כ קל בענין האסיפה והיינו להביט על רוח הנאספים
שלא להגיד נגד רוחם אם כי אינו מתאים לדעתינו היינו לפי מושגינו בהענינים,
ודעת הר"מ הי' שאנו צריכים להגיד דעתנו ולבלי להביט מה שבדעתם הם, וכן
הי' בדבר ההצעה בענין שמירת שבת (והיינו לבטל חק שביתת יום הראשון)
וענין עירובין (סעי' ט"ו ט"ז בהפראג) שרצו הפולנים לאחד ב' הבקשות,
ואנחנו באסיפתינו החלטנו לבלי לבקש בדבר העירובין מפני הגרעון שיש בזה,
שע"י היתר ההוצאה מוציא גם שירעם ומחסה א"ע בו וכה"ג,
ובדרך כלל משתכח עי"ז איסור ההוצאה מרשות לרשות בש"ק.
ובפרט לאחד הבקשה הזאת עם ענין הש"ק שזה נוגע מאד בנפש אחינו ודאי לא
יתכן, כאשר בד"כ אין לאחד החמור עם הקל שמא יתנו את הקל לבד. והר"מ
יצא נגד זה בתוקף (נגד דעת הרש"ל) ופעל לכה"פ שהעמידו זה בשני דברים.